

นายฯ ส.บ.ม.ท. ชี้การตั้งหน่วยงานราชการที่เคยถูกยุบไปแล้ว สอดคล้องรัฐธรรมนูญ!

● นำเสนอเมื่อ 8 ม.ค. 2563

นายรัชชัยย์ ศรสุวรรณ นายกสสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย (ส.บ.ม.ท.) เปิดเผยว่าตามที่ ร.ม.ว.ศ.ช. ได้ประกาศจะเดินหน้ให้เด็กไทยสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ภายใน ๓ ปีเนื่องจากเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมากในโลกศตวรรษที่ ๒๑ และเป็นการพัฒนาประเทศในอนาคต นั้น บรรดาครูและผู้บริหารโรงเรียนต่างชื่นชมและเป็นกำลังใจให้ ร.ม.ว.ศ.ช. ดำเนินนโยบายนี้ให้เป็นผลสำเร็จ โดย ส.บ.ม.ท. เห็นว่าการที่ ร.ม.ว.ศ.ช.

มีแนวคิดเช่นนี้เป็นการเดินมาอย่างถูกต้องทางในเรื่องของการปฏิรูปการศึกษาเพราะแนวคิดเรื่องการปฏิรูปการศึกษานั้น ต้องทำให้สถานศึกษา ครู นักเรียน เข้มแข็ง งบประมาณส่วนใหญ่จึงต้องทุ่มเทเพื่อการพัฒนาสถานศึกษา พัฒนาครู พัฒนานักเรียน ไม่ควรนำงบประมาณไปกำหนดโครงสร้าง กำหนดอัตรากำลังบุคคลากรนอกสถานศึกษาขึ้นใหม่ที่ไม่จำเป็น การตัดโอนอัตราครูไปเป็นอัตรากำลังบุคคลากรอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นเรื่องที่ไม่น่าทำเป็นอย่างยิ่งเพราะในภาพรวมแล้วโรงเรียนหลายพันโรงเรียนยังมีครูสอนไม่ครบชั้น หากมีการทำเช่นนี้ต้องถือว่าเป็นมิติร้ายทางการจัดการศึกษา

นอกจากนี้นายรัชชัยย์ยังเปิดเผยอีกว่าตามที่มีข้าราชการระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการมีความเห็นว่าโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการในอนาคตนั้นควรให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูทั้งประเทศ และจะมีการมอบหมายให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นตัวแทนกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ และเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนและประสานงานการจัดการศึกษาระดับจังหวัด ซึ่งต้องมีการกระจายอำนาจและมอบอำนาจจัดการบริหารงานบุคคลและงบประมาณให้จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการซึ่งการของงบประมาณในการจัดการศึกษาต้องเป็นภาพรวมของจังหวัดในทุกสังกัดในทุกระดับ นั้น เห็นว่าแนวคิดเช่นนี้ไม่สามารถเป็นที่ยอมรับได้เพราะ

๑. การเพิ่มหน่วยงานขึ้นอีกเป็นการสิ้นเปลืองเป็นการเพิ่มขั้นตอนในการปฏิบัติส่งผลกระทบต่อโรงเรียน ควรนำงบประมาณที่จะใช้ในการเพิ่มหน่วยงานไปสนับสนุนการพัฒนาสถานศึกษา ครู และนักเรียน ใหมมากที่สุด

๒. การมีแนวคิดเช่นนี้เป็นเหมือนการกระจายอำนาจแต่แท้ที่จริงแล้วเป็นการรวบอำนาจโดยการดึงอำนาจจากส่วนกลางมาสู่อำนาจของตน

๓. ควรพิจารณาว่าการบริหารจัดการราชการของกระทรวงอื่นในส่วนภูมิภาคนั้นมีกระทรวงใดให้อำนาจตัวแทนของปลัดกระทรวงนั้นๆมาบริหารจัดการในระดับภูมิภาคหรือไม่

๔. การดำเนินการตามแนวคิดดังกล่าวต้องเพิ่มคน เพิ่มงบประมาณ เพิ่มสถานที่ หรือไม่ ขัดต่อแนวคิดของ คปรุหรือไม่และเด็กนักเรียนได้อะไร การอ้างว่าไม่เพิ่มคนแต่ใช้วิธีการเอาอัตรากำลังครูที่ควรจัดสรรให้โรงเรียนไปเป็นอัตราบุคคลากรของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

การอ้างว่าไม่เพิ่มงบประมาณแต่ใช้วิธีการตัดงบประมาณจากส่วนราชการที่มีสถานศึกษาในสังกัดไปเป็นงบประมาณของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนั้น เป็นเรื่องที่ไม่สามารถยอมรับได้เพราะส่งผลกระทบต่อโรงเรียนและนักเรียนโดยตรง

๕. การที่จะให้งานด้านการนิเทศการศึกษา การตรวจสอบภายใน ฯลฯ ไปเป็นภาระงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนั้น คงต้องพิจารณาว่าสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหรือสำนักงานปลัดกระทรวงมีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ในการที่จะทำภารกิจดังกล่าวหรือไม่ บรรดาศึกษานิเทศก์และบรรดาเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายในนั้นมีความพึงพอใจในการย้ายสังกัดหรือไม่

๖. แนวคิดต่างๆดังกล่าวในเรื่องของการให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นตัวแทนกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ และเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนและประสานงานการจัดการศึกษาระดับจังหวัด นั้นผ่านการวิเคราะห์หวัจจัย การประชาพิจารณ์ และมีการตกผลึกในเรื่องความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนแล้วหรือไม่

๗. แนวคิดเช่นนี้เป็นแนวคิดที่ให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งถือว่าเป็นกรมๆหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือข้าราชการสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่เป็นข้าราชการต่างกรมกันจะทำให้เกิดความแตกแยก ไม่ได้รับการยอมรับ และไม่เป็นที่พึงปฏิบัติเพราะไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้ในกระทรวงอื่นและจะไม่เกิดผลดีต่อการจัดการศึกษาเลย

๘. การที่กรรมาธิการการศึกษาของวุฒิสภาไม่เห็นว่าเป็นสมควรยกเลิกคำสั่ง คสช. ที่ ๑๙ นั้น ไม่ปรากฏว่ามีเหตุผลใดที่สนับสนุนการคงอยู่ของคำสั่งดังกล่าวหรือเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาอย่างไร

๙. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ บัญญัติว่า “รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี...” และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๕๖ บัญญัติไว้ว่า **“ในกรณีที่มีการยุบเลิก โอน หรือรวมส่วนราชการใดทั้งหมดหรือบางส่วน ห้ามมิให้จัดตั้งส่วนราชการที่มีภารกิจหรืออำนาจหน้าที่ที่มีลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับส่วนราชการดังกล่าวขึ้นอีก เว้นแต่มีการเปลี่ยนแปลงแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และมีเหตุผลจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน และโดยได้รับความเห็นชอบจาก ก.พ.ร.”**

จากขอกฎหมายดังกล่าวเห็นว่าสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัดเป็นตำแหน่งที่ถูกยกเลิกไปแล้ว ดังนั้นการที่จะให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและให้มีศึกษาธิการจังหวัดขึ้นอีกจึงเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ และขัดต่อมาตรา ๓๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและศึกษาธิการจังหวัด ที่เกิดขึ้นโดยคำสั่ง คสช. ฉบับที่ ๑๙ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ขัดกับกฎหมายแต่มีผลบังคับใช้เพราะในขณะนั้นรัฐธรรมนูญเป็นของคณะปฏิวัติ แต่เมื่อขณะนี้รัฐธรรมนูญใหม่แล้วและคณะปฏิวัติก็สิ้นสภาพแล้ว ดังนั้นคำสั่งของคณะปฏิวัติฉบับใดที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือขัดต่อกฎหมายที่มีการบังคับใช้ในปัจจุบันจึงต้องดำเนินการให้มีการยกเลิกและปรับให้เข้ากับบริบทของกฎหมายของรัฐประชาธิปไตย

“กล่าวโดยสรุปเห็นว่าการตั้งต้นที่จะให้คำสั่ง คสช. ที่ ๑๙ ยังคงอยู่และให้หน่วยงานที่มีบ่อเกิดมาจากคณะปฏิวัติยังคงอยู่ทั้งๆที่เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ นั้น นอกจากจะขาดไรซึ่งเหตุผลที่ทำให้การศึกษาดีขึ้นแล้ว การตั้งต้นดังกล่าวยังเสี่ยงต่อความมั่นคงของรัฐบาลปัจจุบัน เพราะหากพรรคการเมืองฝ่ายค้านหยิบยกเอาปัญหาขอกฎหมายนี้มาอภิปรายไม่ไว้วางใจหรือฟ้องร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ

มโนญว่ารัฐบาลทำผิดกฎหมาย ก็อาจทำให้รัฐบาลล้มได้” นายรัชชัยย์ อกล่าวในที่สุด

ข้อมูลจาก นายรัชชัยย์ ศรสวรรณ นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย
(ส.บ.ม.ท.)